

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Dødning-Gud er ei vor Drot

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dødning-Gud er ei vor Drot", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 557. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid143416/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 303.

- 1 Dødning-Gud er ei vor Drot,
Han er Livets Herre,
Graven, gjort af Ham til Spot,
Ei Ham kan indspærre,
Den, da Morgen-Hanen goel,
Brast for Ham, som Sky for Soel,
Fængslet Han tog fangen!
- 2 Derfor skyder nu kun til
Alle Kirke-Grave!
Gjører kun, som Verden vil,
Kirke-Gaard til Have!
Bygt er over Dødning-Been
Kirken ei til Bauta-Steen,
Men til Seiers-Bue!
- 3 Op i Klokke-Taarnet svang
Malmen sig fra Gruben,
Der, med sin nyfødte Klang,
Raaber den af Siruben:
Kirkens Aand er trindt paa Jord
Det opstandne *Livets Ord*,
Dødens Overvinder!
- 4 Livet trods den bitre Død,
Trods al Stumhed Mæle,
Priste høit, som Klokken lød,
Igienfødte Sjæle;
Derom taler Nat med Dag,
I de høie *Bede-Slag*,
Aarle end og silde!
- 5 Venner! hvor vil I da hen
Med skrinlagte Præster?
Grav-Skrift jo den bedste *Pen*

Over *Ordet* fæster;
Kun i Livets Haand af Grav
Reiser sig den døde Stav,
Som en *Sciens-Palme!*

6 Hund med Liv er Kæmpe stor
Mod den døde Løve,
Saa er Aandens mindste Ord
Mod hver Penne-Prøve;
Mod al Malm i Klippe-Skiød,
Kløggen, ihvor lavt den lød,
Stærk er dog at nævne!

7 Og saalidt som kime kan
Kløgke-Malm i Gruben,
Tro forplante kan om Land
Ord af Penne-Struben,
Kirken, sig til Kraft og Trøst,
Laane af det Stumme Røst,
Laane Liv af Døden!

8 Tændte med en Pen paa Jord
Lys og Ild vor Mester,
Og betroed vel sit Ord
Han til stumme Præster!
Flød ei Talen fra Hans *Mund!*
Lagde til sit Huus ei Grund
Han med *Lue-Tunger!*

9 Har af Folk og Tungemaal
Han da bygt sin Kirke,
Pen saalidt som Guld og Staal,
Daad deri kan virke,
Følger kun i Herrefærd,
Som dets Skygge, Aandens Sværd,
Daaden at beskrive!

- 10 Lad da, Venner, os som troe,
Tale Folk tillive!
Da skal Daad paa Jord opgroe,
Værdig at beskrive,
Vise klart og lære godt:
Livets Fyrste er vor Drot,
Laande os sin Tunge!
- 11 Brat for Liv af Døde da
Hjerte-Klokkemalmen
Kimer sit Halleluja,
Klart i Kirke-Psalmen,
Mangen Tone og ved Stav
Reiser sig af skumle Grav,
Før den Lyst at dele!
- 12 Dog, langt meer end det formaaer
Kirkens Lue-Tunge,
Som, trods Sjælens Banc-Saar,
Lærer den at sjunge;
Vaagne skal ved Livets Ord
Dødens Fanger trindt paa Jord,
Jesu Priis istemme!
- 13 Ja, som Storcken over Hav
Lydelig sig svinger,
Fare skal foruden Stav
Aand paa Tone-Vinger,
Verden rundt, og *Ordets Dyd*
Sjunge ud til Folke-Fryd,
Døden dybt beskæmmel!
- 14 Derfor lovet være Du,
Som stod op af Døde,
Kalder Dig, til Gravens Gru,
Kun dens *Første-Grøde*,

Vil engang, som nu i Aand,
Synlig løse Dødens Baand
Paa den hele Klode!

No. 304.

- 1 Guddommelige Tvillinger,
som deelde Sorg og Gammen,
I Himmerig og Helvede,
kun for at blive sammen!
Er Skygger I af ingen Ting,
Kun Spindel-Væv af Løgne,
Hvi flagred I saa vidt omkring,
Alt Millioner Døgne?
Hvi staae I end saa glimrende
for Millioners Øine?
- 2 Hvi sattes I blandt Stjernerne,
til Lykken uden Mage,
At huse Straale-Skyderen
i høi Skjær-Sommers Dage;
Hvi gaaer han Krebs-Gang end, saasnart
I To ei meer ham favne?
Hvi raabde under Snekke-Fart
Man mest paa eders Navne,
Hvis ikke I er Skyggerne
af hvad der mest kan gavne!
- 3 Guddommelige Tvillinger,
som styre Lykke-Skibet,
Hos Guder og hos Mennesker,
I *Lyset* er og *Livet*:
Som Tvillinger I følges ad
Paa Bjerger og i Dale,
Men Venne-Laget, lige glad
I Hytter og i Sale,
Dog findes brudt bedrøvelig
i *Tanke* og i *Tale*!